

Arrest

nr. 290 985 van 27 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 17 mei 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 11 augustus 2022 een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische echtgenoot. Op 30 januari 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (hierna: bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 7 februari 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 11.08.2022 werd ingediend door:

Naam: I. (...)
Voorna(a)m(en): S. (...)
Nationaliteit: Russische Federatie
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische echtgenoot Z. (...) Z. (...) A. (...) (NN. (...)) in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, tweede lid, 1° van de wet van 15.12.1980 stelt dat: De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene volgende stukken voor:

- Arbeidsovereenkomst in het kader van art. 60 §7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMWs op datum van 02.06.2021, tussen OCMW Hasselt en referentiepersoon, voor de periode van 14.06.2021 – 13.12.2022
- Beslissing bijzonder comité sociale dienst dd. 22.12.2021 en dd. 2.06.2021
- Loonstroken Art. 60 Hasselt voor de periode februari 2022 - juli 2022

Uit de voorgelegde bewijzen ter staving van de bestaansmiddelen blijkt dat referentiepersoon in dienst gesteld werd bij het OCMW van Hasselt in toepassing van art. 60, §7 van de organieke wet op het OCMW van 08.07.1976. Deze bestaansmiddelen kunnen niet mee in overweging worden genomen. Immers, de tewerkstelling op grond van art. 60 OCMW-wet is een vorm van maatschappelijke dienstverlening met een residuair karakter en gefinancierd als een aanvullend bijstandsstelsel. Het heeft primo een zeer tijdelijk karakter; secundo gaat het bovendien om inkomsten waardoor de referentiepersoon ter laste van de openbare overheden is en niet om inkomsten waardoor zulks wordt vermeden (Arrest RvS nr. 241.565 van 23 mei 2018, nr. 246.365 van 11 december 2019 en nr. 247.369 van 3 april 2020). Om diezelfde reden werden ook de sociale premies die referentiepersoon verkreeg naar aanleiding van een beslissing van het bijzonder comité sociale dienst in juni en december 2021 niet in overweging genomen. Het zijn immers bestaansmiddelen afkomstig van de sociale bijstand.

Zelfs voor zover alsnog zou worden opgeworpen dat het wel degelijk gaat om inkomsten uitbetaald als tegenprestatie uit arbeid en dus als elke andere tewerkstelling zou moeten worden aanschouwd, kan dan nog worden gesteld dat de duur van deze tewerkstelling nooit langer is dan de termijn die referentiepersoon nodig heeft om opnieuw een volledige uitkering te kunnen krijgen. Het doel bestaat er immers in om iemand die uit de arbeidsmarkt is gestapt of gevallen terug in te schakelen in het stelsel van de sociale zekerheid en in het arbeidsproces. Dat het gaat om een volwaardige betrekking in het kader van een arbeidsovereenkomst waarop de arbeidswetgeving van toepassing is, doet geen afbreuk aan het feit dat het gaat om een vorm van sociale dienstverlening. Kortom, een artikel 60-tewerkstelling is bedoeld om de overgang te maken van het sociale bijstandsstelsel naar het socialezekerheidsstelsel.

Uit de arbeidsovereenkomst kan blijken dat de artikel 60-tewerkstelling van referentiepersoon een einde nam op 13.12.2022. Of de referentiepersoon heden een uitkering geniet in het kader van het

socialezekerheidsstelsel, kan niet worden opgemaakt. Daarvan werden geen bewijzen voorgelegd. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) kan niet vaststellen of en in welke mate een referentiepersoon aan de voorwaarden voldoet om een uitkering in het kader van het socialezekerheidsstelsel te kunnen krijgen, noch ter waarde van welk bedrag. Enkel de daartoe bevoegde instanties kunnen (RVA, RIZIV, ...) kunnen dit bepalen. De DVZ heeft niet de bevoegdheid dit op te vragen bij deze bevoegde instanties betreffende Belgische onderdanen, noch beschikt de Dienst Vreemdelingenzaken over toegang tot één of ander platform of databank waaruit dit zou kunnen blijken. Het spreekt voor zich dat, indien de referentiepersoon heden eer uitkering ontvangt, deze enkel in rekening zal kunnen worden genomen indien zij voldoet aan de vereiste voorwaarden overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

Op 27 februari 2023 dient verzoekster wederom een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, eveneens in functie van haar Belgische echtgenoot.

2. Over de ontvankelijkheid

In zijn nota met opmerkingen voert verweerder een exceptie van onontvankelijkheid aan omwille van een gebrek aan het rechtens vereiste belang. Hij zet zijn exceptie uiteen als volgt:

"Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep. Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 27 februari 2023 een nieuwe aanvraag gezinshereniging heeft ingediend, tevens op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en eveneens in functie van de echtgenoot Z. (...) Z. (...) A. (...), van Belgische nationaliteit (zie bijlage). Gelet op het feit dat verzoekende partij opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde

hoedanigheid, toont zij niet aan over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van de huidige vordering.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, heeft verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen, haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een eerder aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden van 30 januari 2023 kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van de verzoekende partij. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat de verzoekende partij een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoekster geen bijkomend nut meer verschaffen.

Verwerende partij is dan ook van oordeel dat het ingediende beroep tot nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is."

Samen met verweerder stelt de Raad vast dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat ze een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat verzoekster is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat ze nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster ook enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de nota die door verweerder aan de Raad werd overgemaakt, blijkt dat verzoekster op 27 februari 2023 een nieuwe aanvraag heeft ingediend tot het bekomen van een verblijfskaart van een burger van de Unie in functie van haar Belgische echtgenoot. Door het opnieuw indienen van een dergelijke verblijfsaanvraag heeft verzoekster uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de voorliggende aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt moet innemen over verzoeksters verblijfsaanvraag. Verweerder is hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat verzoekster een nieuwe verblijfsaanvraag heeft ingediend. Het indienen van een volgende aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart, houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Verzoekster had de mogelijkheid tot aan de sluiting der debatten op 17 mei 2023 een pleitnota in te dienen. Zij heeft nagelaten een pleitnota in te dienen. Aldus betwist verzoekster niet dat zij niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN